

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֶמֶשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1258
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ לא אומרים תחנון עד יב' סיון.
 @ סוף זמן ברכת הלבנה ביום שלישי עד 36:4.

בס"ד יא' סיון ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 19:25
 צאת השבת - 20:17
 רבנו תם - 21:12
שְׁעוֹן קִיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

כפסידיון: "יוזף איש"
 (שופטים יג')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ניי

פרשת תשא

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה:

- ← **מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.**
- ← **מצוות שילוח טמאים מן המחנה** - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכונה.
- ← **מצוות אשם גזילות** - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← **דין הסוטה** - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← **דין הנזיר** - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← **ברכת כהנים** - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: **שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.**
- ← **פירוש קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.**

"נשא את בני גרשון גם הם"

ה"אור החמה" מסביר, מהו הלשון **"גם הם"**: אלא, שבני לוי כסדר לידתם הם, גרשון, קהת, ומררי, גרשון לפני קהת, ובסדר המשאות כתוב משא בני קהת בפרשת במדבר, לפני משא בני גרשון, כי משא קהת היו הדברים הקדושים ביותר, וכדי שלא יטעו לומר שבני גרשון יצאו מהכלל, לכן כתוב **"גם הם"** שהם גם מכובדים ביותר.

"כף אחת לעשרה זהב מלאה קטרת" (ז' י"ד)

"כף" היינו 'כפיה', 'עשרה' היינו 'יוד' (יהודי), ללמדנו כפיה אחת של יהודי, חשובה בעיני הש"י כהרבה זהב וקטורת.

"כל אשר דבר ד' נעשה" (י"ט ח')

"נעשה" בלשון רבים (ולא **"נעשה"** בלשון יחיד), כל אחד צריך לקבל על עצמו מטרות ולהיות ערב ואחראי עבור חברו.

"נשא את ראש..."

כאשר אדם נהיה **"ראש"**, הוא מתנשא על האחרים. לכן **"נשא"** אותיות **"שנא"** את האחרים ואוהב רק את מי שבמחנה שלו.

"יאר ד' פניו... וישא פניו" (ו, כ"ה-כ"ו)

מצינו בזהר הקדוש, כי אותיות השם שהיו חרותות על הציץ, היו מאירות ונוצצות, וכל מי שהציץ בהן היה נתקף אימה, לבו היה נשבר, וכך היו חטאיו מתכפרים. יוצא איפוא שעל-ידי **"יאר ד' פניו"** - שהאיר השם-יתברך את שמו, חזרו בני ישראל בתשובה וזה הביא לידי **"ישא ה פניו אליך"**.

"ואמרה האשה אמן אמן"

יש הלומדים מכאן רמז: **"אמן"** ר"ת: ארבע כוסות, מגילה, נר חנוכה. אלו המצוות שהנשים חייבות בהן, מפני שגם הן היו באותו הנס.

"איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל" (ח' יב')

מה ענין **מעילה** (למעול מעל בה"י) ליחסי אדם ואשתו? רש"י הירש: "ללמדנו שקשר הנישואין בין איש לאשתו, קדוש הוא לה..."

"יברכך ה' וישמריך..."

בברכת כהנים כתוב 6 ברכות: יברך, ישמרך, יאר, ויחונך, ישא, שלום. 5 ברכות כנגד חמשה חומשי תורה, ועל כולם נכתב **"שלום"**, כי בלי שלום, אי אפשר שיחולו הברכות האלו.

"לעבוד עבודה" (ד, כג)

בבני קהת נאמר **"לעשות מלאכה"**, כי כשהם נשאו את הארון לא היה בכך עבודה, שכן "הארון נושא את נושאייו". אבל נשיאת הקרשים של בני גרשון **היתה עבודה ממש**. (אור החיים)

"כה תברכו את בני ישראל..."

במדרש שואל כיצד זכו ישראל לברכת כהנים? ר' נחמיה אמר: מיצחק שכתוב: **"ואני והנער נלכה עד פה"** ולפי זה **נכה** תברכו. הכתב-סופר מוסיף שהברכה הגדולה ביותר אצל יהודי שאבא אומר ואני והנער נלכה עד פה. (ב. בר דין הי"ו)

"ומן העפר אר יהיה בקרקע המשיכן יקה כההן"

גם מאדם אשר הוא **בבחינת עפר** היינו שפל ונבזה, יקה אפילו הכהן הגדול שבישראל לקח טוב הראוי ללמוד ממנו. ככתוב: **איוהו חכם הלומד מכל אדם** (אבות ד'). (הבעש"ט)

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

מָצָא מִין אֶת מִינוֹ =

לא לחנם הלך וְרָזַר אֶצֶל עוֹרֵב = פֶּל אֶחָד מִתְחַפֵּר אֶל הַדּוֹמָה לוֹ.

דוגמה: המועל והזינן התחפרו במהרה בבית-הקלא, מָצָא מִין אֶת מִינוֹ.

מקור: אמר רבי יוחנן: יין נסך שֶׁנֶּפֶל לְבוֹר וְנֶפֶל שָׁם קִיתוֹן שֶׁל מִים, רואין אֶת הַתֵּהָר לְכֹאִילוֹ אֵינוֹ, וְהַשָּׂאָר מִים רַבִּין עָלָיו וּמִבְטְלִין אוֹתוֹ. כִּי אֵתָּא רַב שְׁמוּאֵל בְּרִי יְהוּדָה א"ר יוֹחָנָן: לֹא שָׁנוּ אֶלָּא שֶׁנֶּפֶל קִיתוֹן שֶׁל מִים תִּחְלָה, אֲבָל לֹא נֶפֶל שָׁם קִיתוֹן שֶׁל מִים תִּחְלָה - מָצָא מִין אֶת מִינוֹ וְנִעוֹר [יְבוּדָה זָרָה דָּף עג, עמוד א']. (ניבונוק)

הסיו ממשל מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

שטיפת כלים בשבת, וסידור מיטות וחדרים

תשובה: עיקר הדין, שאין להדיח (לשטוף) כלים בשבת, כאשר אין בהם צורך ליום השבת עצמו. ושורש האיסור בזה, משום שאין להכין משבת ליום חול. וטעם האיסור, משום שאסור שיטרח אדם בשבת, עבור דבר שאינו לצורך השבת עצמה.

כתב המגן אברהם (סימן שב), שמיטה שהיא עומדת בחדר, ויש בחדר זה אנשים, ודבר מגונה הוא שתהיה המיטה בלתי מסודרת, מותר להציע אותה בשבת במצעים, אף על פי שאין כוונה לישון עליה בשבת. וכן פסק המשנה ברורה. ומדבריו מבואר, שכל שכן שמותר לסדר את המיטה שמוצעת כבר בשבת, כדי שתראה נאה. כל שיש צורך בדבר משום נקיות וסדר לכבוד שבת.

ולענין השאלה האם מותר לשטוף כלים לצורך נקיות, אף על פי שאין כוונה להשתמש בהם בשבת.

הנה בשאלה דומה לזו, נשאל האנן רבי אליעזר יהודה ולדנברג
צ"ל, על ידי משגיח בית החולים שערי צדק בירושלים. וכך
היתה השאלה :

על פי הוראות משרד הבריאות, אסור להשהות כלים מלוכלכים בשטח בית החולים, מטעמי הגיינה. ומעתה, האם מותר לצוות בית החולים לשטוף את כלי הסעודה בשבת, אף על פי שאין בהם כל צורך בשבת?

והשיב הגאון זצ"ל (בשו"ת ציצן אליעזר ח"י"ד סימן לז), שמאחר וכל האיסור להדיח כלים בשבת, הוא משום הכנה משבת לחול. הרי כאן, אין השטיפה לצורך יום חול, אלא לצורך עצם יום השבת, שרוצים שהכלים יהיו רחוצים בשבת, מטעמי הגיינה. ומעתה נראה שמותר לשטוף את כלי הסעודה בבית החולים, אף בשבת.

וכעין זה כתב בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י"ט), שמותר להסיר מהשלחן את כלי הסעודה לאחר סעודה שלישית, כדי שהחדר יראה נקי ומסודר. הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא יש רצון שכבר בשבת החדר יראה נקי ומסודר.

וכן הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, בספר שלחן שלמה (סי' שכג) כתב, שמי שקשה לו לסבול חוסר נקיון, או שמצויים בביתו נמלים הנמשכים לשיירי מאכל, או שחושש שמא יבואו אליו אורחים וימצאו שבתו אינו מסודר, מותר לו לטטוף את כלי הסעודה בשבת, הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא לצורך השבת עצמה. (והביא כל זה מרן זצ"ל בספרו).

כאן המקור לציין, כי הגאון רבי אלעזר יהודה ולדנברג זצ"ל, היה אוהב דבק מאח למרן זצ"ל, והיה מרן זצ"ל אומר, כי הוא והגרא"י ולדנברג הלכו בדרך פסיקת ההלכה באותה הדרך. ואמר פעם הגרא"י כי מרן זצ"ל הוא ידידו הטוב ביותר. וכששמע כן מרן זצ"ל, אמר, גם אני מרגיש כך כלפיו. ולאחר שנפטר הגרא"י, ערך לו מרן זצ"ל אזכרה בבית הכנסת שלו, לפי שנוהגים לעשות עבור קרובי משפחה.

וכן, במקום שיש צורך בדבר, כגון לכבוד אורחים וכדומה, מותר להדיח כלים בשבת, אף על פי שאין בהם צורך לאכילה בשבת, אלא בכדי לשמור על הסדר והנקיון.

פרפראות לפרשה

📖 פרשת "נשא" נקראת לרוב בשבת שלאחר חג השבועות. היא הפרשה הארוכה מכל פרשיות התורה – 176 פסוקים.

בספר "תהילים" הפרק הארוך ביותר – פרק קי"ט.
176 פסוקים (8 פסוקים לכל אחת מאותיות ה- א' ב'
($22 \times 8 = 176$).

מסכת בבא בתרא היא המסכת הארוכה ביותר 176
דפים.

בפרשת "נשא" הפרק הארוך ביותר פרק ז' - 89 פסוקים הכולל: פרשת הנשיאים, כל הקורבנות שהביאו 12 נשיאי השבטים.

📖 "מחרצנים ועד זג לא יאכל" (הנזיר) . מהו זג ?
זג = קליפת הענב.

 מדוע נכללו בקרבנות הנשיאים 3 מיני קרבנות אילים, כבשים ועתודים?

**אלא כנגד כהנים לויים וישראלים וכן כנגד תורה
נביאים וכתובים.**
(בעל הטורים)

א. אין הכהנים רשאים לעלות לדוכן ולבדך בסנדליהם. זו אחת מ- 9 תקנות שהתקין ר' יוחנן בן זכאי (סוטה). מביאה הגמרא: שמה תיפסק לו הרצועה וירצה לקשור אותה, בעוד שחבריו הכהנים מברכים, ויצא עליו לעז שוהא פסול לכהונה.

ה"לבוש" אומר מפני הקדושה כגון: אצל משה רבינו ליד הסנה נאמר "של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא" (שמות ג', ה'). מלאך ה' אומר ליהושע בירחו: "של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא..." (יהושע ה', ט"ו). **ב**. הברכה מתחלקת לשלושה פוסקים אומר רבנו "בחיי בן אשר", שנינו בשלכות מגילה:

בימות החול, בימי שני וחמישי עולים **שלושה** קרואים, רמז לפסוק הראשון – **שלוש** מילים: **"ויברכך ה' וישמרך"**.

במים חג עולים **חמישה** קרואים, רמז לפסוק השני חמש מילים: "יאר ה' פניו אליך ויחונך".
בשבת עולים **שבעה** קרואים, רמז לפסוק השלישי, **שבע** מילים: "ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".

מבאר הכלי יקר :

שלושת המגורשים שישנם מחוץ למחנה – מצורע, זב וטמא מת, הם כנגד ג' עברות:

כל צרוע - הוא כנגד עבודה זרה - כיוון שכתוב בחז"ל, שלאחר שעשו את העגל, אנשים קיבלו צרעת, שנאמר (שמות לב, כה): "וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַע הָאֵם..." (מסוויים חז"ל - שנצטרעו, כמו שנאמר במצורע - ראשו יהיה פרוע).

וְכָל זֶב - זו טומאה שקשורה לטומאת העריות, והטומאה הזאת, מביאה לזיבה.

וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ - הכוונה להיטמא בשפיכות דמים.
יוצא אם כן, ששלושת הטומאות – צרעת, זיבה,
וטומאת מת, הם כנגד ג' העבירות החמורות.

מעשה חסד ושכר

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'.
הסיפור ממחיז כמה בורא עולם משלם על מעשה החסד.
"זכינו לגור בירושלים. מאז שהתחתנו עברנו כמה דירות".
פעמים רבות הקרטונים שימשו כמגורים. למרות הכל היינו
שמחים שבי"ה יש לנו משפחה ובריאיות. חלמנו על דירה
משלנו. בכל יום התפללנו לפני הבורא שנוכל לקנות דירה.
בעשרת ימי תשובה ראיתי מודעה על דירה למכירה
יצרתי קשר עם בעל הדירה ובאתי עם רעייתי לראות אותה.
הרגשנו שהדירה מתאימה עבורנו, המחיר אומנם היה גבוה
ממה שהיה ביכולתנו, אבל כל כך רצינו את הדירה והבנו
שעם קצת מאמץ נוכל להשיג את הסכום המבוקש.
התחלנו לברר עם יועצי משכנתאות כמה אנחנו יכולים לקבל
מהבנק. הבנו שלפי ההכנסות שלנו אנחנו צריכים סיעתא
דשמיא מיוחדת שיאשרו לנו את המשכנתא הגבוהה שרצינו
ועם החוזים סבירים שנוכל לעמוד בהם מדי חודש. ביום
כיפור שמתי דגש בתפילה שנוכל לרכוש את הדירה המיוחלת
אם זה רצון ה'. לאחר יום כיפור הייתי טרוד בארבעת
המינים ובשאר המצוות של חג סוכות.

במוצאי שמחת תורה (כ"ב תשרי ה'תשפ"ד) כששמעתי יחד
עם כל בית ישראל על האסון הנורא שאירע בדרום הצטרעתי
מאוד ולא היה לי חשק להתעסק בעניין הדירה.
לאחר כשבוע התקשרתי לבעל הדירה ושאלתי אם הדירה
עדיין למכירה והוא השיב לי בחיוב. נכנס בדמי מרץ חדש
לקנות את הדירה אבל לא ידעתי מאין יבוא עזרי, הבנתי שה'
מצפה ממני לעשות משהו נוסף מלבד התפילות.

ערב אחד יושבתי בבית קרואי סיפור על אישה שלא זכתה
להיפקד. בברך לא פנתה לגרש"ז אוירבך וביקשה ברכה. הרב
השיב לה: "ה' לא חייב לך כלום, אבל אם תעשי לפני
משורת הדין גם במה שאת לא חייבת, ה' יעשה אתך לפני
משורת הדין וייתן לך מה שהוא לא חייב לך".

האישה החליטה להתנדב בבתי חולים, לחלק אוכל ולסייע
במאור פנים. אחרי זמן זכתה להיפקד.

הרגשתי שהסיפור נשלח אלי משמיים. סיפרתי אותו לבני
ביתי ואמרתי: "ה' לא חייב לנו דירה, ה' נתן לנו מעל ומעבר,
אם נעשה לפני משורת הדין גם ה' יעשה עמנו טוב וחסד".
רעייתי שמעה את הדברים ואמרה: "בדיוק היום שמעתי
שיש הרבה מהדרוס שהתפנו למלון באיזור הבית שלנו וקשה
להם עם הכביסות. אולי נקבל על עצמנו לכבס בגדים
למשפחה אחת שנמצאת כעת בגלות ובשכר זה ה' יוציא
אותנו מהגלות הפרטית שלנו ונקנה דירה משלנו".

אחרי כמה דקות היא יצאה למלון וחזרה עם שתי שקיות
גדולות מלאות בגדים שהמתינו לה בבסיסה. האמת שהמכונה
שלנו קטנה ואין לנו מכונית יבשה. הבנו שנצטרך לעשות כמה
מכוונות ולתלות את הבגדים בתכלים. הרגשנו שאנחנו זוכים
לעשות מצווה גדולה של חסד עם יהודים שנמצאים בגלות.
אחרי כמה ימים התבקשנו שוב לקחת בגדים מאותה
משפחה. האמא של המשפחה סיפרה לרעייתי כמה קשה לה
שהיא לא בבית והילדים לא נמצאים במוסדות שהם רגילים
בהם וכמה אנחנו מסייעים להם שלפחות אין להם את העול
לקחת את הבגדים למכבסה. ביום חמישי ערב שבת קודש
פרשת לך-לך עלה בדעתי להזמין את אותה משפחה לסעודת
שבת אצלנו. עשיתי שאלת רב והוא אמר לי: "יו מצווה גדולה
של הכנסת אורחים בפרשה על אברהם אבינו שהכניס
אורחים לביתו וכך הכניסים תחת כנפי השכינה".

הצענו להם לבוא אלינו לסעודת ליל שבת והם אמרו שזה זמן
רב שהם לא טעמו אוכל ביתי והם ממש ישמחו לבוא.

ביום שישי בבוקר רעייתי התקשרה לאם המשפחה והציעה
לה לבוא ולהכין איתה חלות לכבוד שבת ולעשות הפרשת
חלה. ערב שבת הזמנתי את אב המשפחה לבוא איתי לבית-
הכנסת. לאחר תפילה מרוממת הוא התלווה איתי לסעודת
שבת. כאשר שרנו 'שלום עליכם' הבחנתי בדמעות בעיניו. הוא
היה נרגש. סעודת השבת עם דברי התורה, המטעמים והזמירות

היו ממש מעין עולם הבא.

אחרי הסעודה הוא סיפר שיש לו בית גדול ומשרה מכובדת
עם משכורת גבוהה, וכעת הוא מרגיש שחסר לו הרבה כי
הנשמה שלו צמאה לרוחניות ודווקא אצלנו הוא מרגיש
שהוא ממלא את נשמתו במה שהיה חסר לו עד כה. אמרתי
לו שלפעמים הקב"ה שולח לאדם קשיים כדי שיתקרב אליו.
הזמנתי אותם גם לסעודות הבאות שגם היו מרוממות מאד.
במוצ"ש הוא שאל אותי: "אני רואה שיש לך משפחה גדולה
והדירה קטנה, מדוע אתם לא עוברים דירה?" והשבתי לו
שבי"ה אנחנו שמחים במה שיש. בנוסף אנחנו מחפשים לעבור
דירה אלא שיש קשיים עם המשכנתא. אין לנו הון עצמי וגם
אנחנו צריכים הלוואה עם החוזים נמוכים שנוכל לעמוד
בהם. כשהוא שמע את הדברים הוא אמר לי: "אני פקיד
משכנתאות בבנק. אומנם בתקופה זו הסניף סגור אבל יש לי
קשרים ובעז"ה אוכל לסייע לך".

בסיעתא דשמיא אחרי כשבועיים סגרתי חוזה עם בעל
הדירה אחרי שקיבלתי אישור למשכנתא טובה הרבה יותר
ממה שחשבתי.

"אבקש מילדיי שיקברו אותי עם הפתק"

מעשה בילד יהודי יתום מאבא שנולד למשפחה שלא שמרה
תורה ומצוות, אך לאמו היה חשוב מאוד שהוא יתחגג בר מצווה
כמו שצריך. היא פנתה לשליח חב"ד שיכין אותו ליום הגדול.
השליח לימדו את הקריאה בתורה של שבוע הבר מצווה שלו,
הראה לו כיצד להניח את התפילין ועבר עמו על הלכותיהן, אך
גם דיבר עמו על השקפת היהדות ועל עיקרי האמונה. מהר
מאד עמד השליח על כך שלנער הצעיר יש נשמה גדולה שכמה
וצמאה לקצת 'אידישקייט'. הוא שתה בצמא את דבריו, שאל
לעניין וחש חיבור חזק ומורשת ולדרך התורה. לאחר שהנער
חגג את בר המצווה באיזור שמו וגם קרא בתורה לנחת רוח
אביו, האם ובנה חזרו לבית ואז הוא הפתיע את אמו בבקשתו
לעבור ללמוד בבית ספר דתי. האם ניסתה להניאו מכך ואמרה
לו ש"אנחנו לא דתיים וגם אבא לא היה דתי", אך הוא בשלו.
וכך היא מצאה את עצמה מטלטלת עמו ממוסד דתי אחד
למשנהו. בכולם חזר על עצמו פחות או יותר אותו הדבר:
המנהל שראה את מראה האם ובנה והכיר שאין מדובר
במשפחה דתית, החל שואל את הילד על ידיעותיו התורניות
(יגמרא למדת) "ומה לגבי משנה? יצא לך קצת ללמוד?" וכן
להלאה, ולאחר שהבין שמדובר בילד עם פערי ידע תורני עצומים
ביחס לבני גילו במוסד, אפילו אם שלא באשמתו, מצא אישורה
תירוצו מדוע בלתי אפשרי לקבלו "בשלב זה". וכך לאחר מספר
סיונות בשיבות אחרות האימא התעייפה מהמסע המתמש הזה
והחלה לאבד סבלנות. "אנחנו מנסים עוד מוסד אחד בלבד"
אמרה לבנה, "ואם לא לה חלף אנחנו מוותרים". אבל אז הגיע
ה"תראו" מלא המשמעות של המנהל שבישר להם שגם ניסיון
זה נכשל. רגע לפני שעזבו את חדר המנהל, הוציא הנער הצעיר
והעקשן עט ונייר מכיסו וביקש מהמנהל: "ישמח אם תכתוב
בקשה את שמי ותוסיף שסירבת לקבל אותי למוסד שלך
מסיבות שונות". "מה תעשה עם הפתק הזה?" שאל המנהל
שפניו הסגירו היטב את הפתעתו מהסיטואציה, והילד השיב
ש"לפני שאמות, אבקש מילדיי שיקברו אותי עם הפתק הזה
ואז, כשאגיע לשמיים ובטח ישאלו אותי למה לא קיימתי תורה
ומצוות, אני אישור מבט ואגיש להם את הפתק הזה שבו אתה
מציד שניסית להקבל למוסד שלך אך לא קיבלת אותי.
ניסיתי, אגיד להם. רציתי, מאוד! אבל לא ממש עזרו לי".

המנהל הצטמרר מהדברים ואמר בדמעות: "אני לוקח אותך
בהייתה, אני אלמד אתך באופן אישי. ואדריך אותך בקיום
מצוות. אבא שלך מתפלל עליך בשמיים ואני אשתדל לעזור לך
כאן בארץ". סוף דבר הנער העקשן גדל לתפארת ונעשה לרב
ומורה הוראה בארץ ישראל.

הסיפור המרגש הזה ממחיז על מה הוא איך שהמחשבה על מה
שיהיה אחרי המאמה ועשרים יעל הדין וחשבון שאנו עתידים
לתת אז על האופן בו חיינו את חיינו, הוא אגלים צייננו שמסוגל
לחולל תפנית חדה ולהכווין אותנו אל הדרך הנכונה וההחלטה
הנכונה.

4